



FILMŠULA, Kosovelov dom Sežana, petek, 9. oktober 2015 ob 15h

Banda punc

Bande de filles

Francija, 2014
113 min

Scenarij in režija: Céline Sciamma
Fotografija: Crystel Fournier
Montaža: Julien Lacheray
Glasba: Jean-Baptiste de Laubier
Produkcija: Bénédicte Couvreur
Igrajo: Karidja Touré, Assa Sylla, Lindsay Karamoh

Kratka vsebina:

Marieme je plaha šestnajstletnica, ki živi v predmestju Pariza. V šoli ji ne gre, doma jo terorizira starejši brat in v družbi vladajo fantovska pravila. Povsem drugačno življenje pa se začne, ko sreča tri dekleta iz soseščine. Te plešejo, se pretepajo, govorijo glasno ter se smejejo vsemu in vsakomur. Marieme spremeni ime, zamenja slog oblačenja, pusti šolo ter se pridruži družini v upanju, da bo končno našla svobodo in prevzela nadzor nad svojim življenjem.

O filmu in avtorici:



Banda punc zaokrožuje trilogijo Sciamminih filmov o odraščanju, ki jo sestavljata še njen prvenec, **Vodne lilije**, portret zaljubljenosti deklet v svoje prijateljice, ki seže vse od vrstniškega občudovanja do prvih erotičnih občutij in **Pobalinka**, prikaz otroškega oz. mladostniškega poskusa upiranja spolni identiteti, ki jo posameznikom in posameznicam že od malega vsiljuje okolica. **Banda Punc** se poleg tega ukvarja s specifičnimi, pogosto nasilnimi okoliščinami odraščanja najstnic iz črnih skupnosti pariških predmestij.

Vprašanje identitete sicer zaznamuje filme Céline Sciamma tudi na splošno, predvsem, kar se tiče spola in seksualnosti. Meje med »moškim« in »ženskim« v njenih filmih niso jasno definirane, prav tako ne meje med »heteroseksualnim« in »lezbičnim«: vse te identitete se ves čas spreminjajo in stapljajo ena v drugo, skratka, so ves čas v procesu oblikovanja, ki ni nikoli zaključeno. Pri tem Sciammine junakinje čutijo, da jih okolica ne razume ali ne sprejema, ter da jih omejujejo takšne ali drugačne družbene norme.

Tako **Vodne lilije** kot **Pobalinka**, v nekoliko manjši meri pa tudi **Banda punc**, so v svetovnem filmskem merilu nekaj posebnega predvsem v tem, da prikazujejo specifično ženska in lezbična izkustva, kar je sicer še vedno redkost: v tem pogledu spominjajo na dela režiserk, kot sta Jane Campion in Sally Potter. S filmom **Banda punc** je Sciamma posnela tudi radikalno drugačen film od drugih francoskih filmov s podobno tematiko odraščanja v predmestjih. Ti filmi so poimenovani *banlieue* (fr. »predmestje«) in običajno prikazujejo predvsem izkušnje moških, npr. v **Sovraštvu**. Slogovno prisegajo na sivine in filmski realizem, medtem, ko **Banda punc**, kot Sciammine druge filme, namesto tega zaznamuje stiliziran, barvit slog z dolgimi kadri in s skopimi dialogi.

Predlogi za ogled drugih filmov:

Vodne lilije (Naissance des pieuvres, 2007, rež. Céline Sciamma)
Pobalinka (Tomboy, 2011, rež. Céline Sciamma)
Sovraštvo (La Haine, 1995, rež. Mathieu Kassovitz)
Orlando (1992, rež. Sally Potter)
Angel za mojo mizo (An Angel at My Table, 1990, rež. Jane Campion)



Šolski center
Srečka Kosovela Sežana



Program Filmšula sofinancira Slovenski filmski center

Pripravila: Tina Poglajen (Zavod Vizo)